

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 30 Kasım 2018
Sayı : 439

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

“Asgari Ücret Kanunu ile Bazı Kanunlarda ve Cumhurbaşkanlığı Kararnamelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi” gerekçesi ile birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini saygıyla arz ederiz. 30/11/2018

Veli AĞBABA
Malatya Milletvekili
Genel Bşk. Yrd.

Engin ALTAY
İstanbul Milletvekili
Grup Başkanvekili

Özgür ÖZEL
Manisa Milletvekili
Grup Başkanvekili

Engin ÖZKOÇ
Sakarya Milletvekili
Grup Başkanvekili

TBMM BAŞKANLIĞI		
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Gelişim ve Sosyal İşler	
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe	
Tarih :	12 Aralık 2018	Esas No: 2/1430

TBMM
KANUNLAR ve KARARLAR BŞK. LİĞİ
30 Kasım 2018
Numara:

TBMM
GELEN EVRAK
30 Kasım 2018
No: 391695
EBYS'ye AKTARILMIŞTIR

GENEL GEREKÇE

Herkes doğuştan gelen temel haklara ve belirli şartlar dahilinde ortaya çıkan diğer haklara sahiptir. Hukuki bir kavram olarak hak onu düzenleyen yazılı kurallar ve de özellikle uluslararası sözleşmeler ve anayasalar ile belirlenir. Bu anlamda evrensel kurallarca kabul edilen temel hakları kavramsal olarak tanımlamak yerine hakkı düzenleyen yasalarca içeriğine, kapsamına ve sınırlamasına bakmak gerekir. Evrensel olarak kabul edilen temel haklardan olan çalışma hakkı İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin 23 üncü maddesinde "Her şahsın çalışmaya, işini serbestçe seçmeye, adil ve elverişli çalışma şartlarına ... hakkı vardır" şeklinde belirtilmiştir.

Yurttaşlarımızın adil ve elverişli koşullarda, insanca yaşama olanağı sağlayacak bir ücret karşılığında çalışması anayasal bir zorunluluk olduğu kadar sosyal devletin de gereğidir. Çalışan insanın onuruna yaraşır bir yaşam sürdürebilmesini sağlayacak düzeyde ücret alması ve asgari ücretin bu ilke doğrultusunda belirlenmesi kaçınılmaz bir zorunluluktur.

1982 Anayasası'nın 2 nci maddesinde "sosyal devlet" ilkesi Cumhuriyetin temel niteliklerinden birisi olarak kabul edilmiştir. Kişilerin insan onuruna yaraşır bir gelir elde etmeleri amacıyla devletin, ücretlerin en alt düzeyine müdahale etmesi sosyal devlet anlayışının bir gereğidir. Anayasa'nın 49 uncu maddesi çalışmanın herkesin hakkı ve ödevi olduğunu belirtirken, devlete de çalışanların hayat seviyelerini yükseltme, onları koruma ve destekleme görevi vermiştir. Yine 55 inci maddenin ikinci fıkrasında ücret, emeğin karşılığı olarak tanımlanmış ve devletin, çalışanların yaptıkları işe uygun adaletli bir ücret elde etmeleri ve diğer sosyal yardımlardan yararlanmaları için gerekli önlemleri alması öngörülmüş; devlete asgari ücreti belirleme görevi verilmiştir. Bu görevin yerine getirilmesinde de ülkenin ekonomik ve sosyal durumunun dikkate alınması istenmiştir. Bunun için sosyal ve ekonomik durum ölçütü ile insan onuruna yaraşır bir hayat seviyesi ilkesinin birlikte dikkate alınması zorunluluğu vardır. Aksi halde, ülkenin sosyal ve ekonomik durumunun yetersizliği gerekçe gösterilip düşük asgari ücret belirlenmesine imkân tanınmış olur ki, bu sonuç sosyal devlet ilkesiyle bağdaşmayacaktır. Anayasa'nın 55 inci maddesinin son fıkrasına 03.10.2001 tarihinde yapılan değişiklikle asgari ücretin saptanmasında "çalışanların geçim şartlarının" göz önünde tutulacağı ifadesi eklenmiştir. Bu değişiklikle asgari ücret saptanırken işçilere asgari geçim koşullarının sağlanması gereği anayasal bir ilke olarak vurgulanmış olmaktadır.

Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası anlaşmalar ve yürürlükteki yasal düzenlemelerle, çalışanlara ve onların ailelerine saygın bir yaşam standardının sağlanması temel bir hak olarak ele alınmış, devlete de bu konuda çeşitli sorumluluklar yüklenmiştir. Anayasa'nın 90 ıncı maddesinde, "usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası antlaşmaların kanun hükmünde olduğunu belirtmiş ve bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamayacağı" düzenlenmiştir.

Türkiye asgari ücret konusunda ILO tarafından imzaya açılmış bulunan 3 sözleşmeden 26 ve 99 sayılı sözleşmeleri onaylamış, 131 sayılı sözleşmeyi ise henüz

onaylamamıştır. Yine konuyla ilgili olarak Türkiye, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'ni 1948 yılında, Avrupa Konseyi'nce 1961 yılında kabul edilen Avrupa Sosyal Şartı'nı da 1989 yılında onaylamıştır. Ne var ki, Türkiye söz konusu şartın asgari ücreti düzenleyen 4 üncü maddesinin birinci fıkrasını onaylamamıştır. Bunun gerekçesi olarak ülkemizde asgari ücret tespitinde işçi ailesinin ihtiyaçları değil sadece işçinin kendisinin ihtiyaçlarının dikkate alınmasının olduğu belirtilmektedir.

Ülkemizin, Avrupa Birliği ile bütünleşme doğrultusunda bu düzenlemede yer alan hükümleri dikkate alması ve bu konuda gerekli düzenlemeleri yapması da ayrıca gerekmektedir.

Ancak bugüne kadar bu hususta gerekli düzenlemeler yapılmadığı gibi uygulamada yapılan Anayasa değişikliği de dikkate alınmamaktadır.

Türkiye'de anayasal güvenceye kavuşturulan asgari ücret hususunda ayrı bir kanuni düzenleme yapılmamış, sadece 4857 sayılı İş Kanunu'nun 39 uncu maddesinde asgari ücretin amacı işçilerin ekonomik ve sosyal durumlarının düzenlenmesi olarak belirtilmiş ve asgari ücretin de Asgari Ücret Tespit Komisyonu tarafından belirleneceği vurgulanmıştır. İş Kanunu gereği hazırlanan 2004 tarihli Asgari Ücret Yönetmeliği ile de asgari ücretin kapsamı (md.2), asgari ücretin belirlenmesinde uyulacak ilke ve esaslar (Md.5-7), komisyonun kuruluşu, görev, yetki ve sorumluluğu (md.8-10) ve işverenin sorumluluğu (md.12) hususları düzenlenmiştir.

Özellikle 2001 yılındaki Anayasa değişikliğinde "çalışanların geçim şartları" dikkate alınacağı belirtilmesine rağmen bugüne kadar çalışanların geçim şartları ve Türkiye İstatistik Kurumunun belirlediği "Asgari Geçim Ücreti" dikkate alınmamış, milli gelir artışları da asgari ücretin belirlenmesinde Komisyon tarafından dikkate alınmamıştır.

Ülkemizde asgari ücret ile çalışan sayısı oldukça yüksek düzeydedir. Sosyal Güvenlik Kurumu 2016 yılı İstatistik Yıllığı verilerine göre Türkiye'de asgari ücretle çalışan işçi sayısı 5,640,940 kişidir. Bu rakamlara kayıtdışı ekonomide çalışan işçiler dahil değildir. Kayıtdışı istihdam oranı TÜİK verilerine göre % 34'tür. Bu nedenle bu rakamın 8 milyona yakın olduğunu da söylemek mümkündür.

Bu çerçevede yaklaşık 8 milyon çalışanın geçimini sağlayan asgari ücretin belirlenmesi süreci ne yazık ki uluslararası sözleşmelere ve Anayasa'da tanımlanan çalışma hakkına aykırı olduğu gibi hakkaniyetli ve adaletli de değildir.

Mevcut asgari ücret ne yazık ki, bir geçim ücreti olmaktan çıkmıştır. Uluslararası alanda işçinin ve ailesinin geçimini sağlamaya yönelik olarak belirlenen asgari ücret ülkemizde geçimlik ücret olmaktan çıkmıştır. Halihazırdaki 2.029,50 TL. brüt asgari ücretten net 1,603.12 TL ele geçmektedir ve asgari ücret 4 kişilik bir ailenin sadece asgari gıda ihtiyacını bile karşılamaktan uzaklaşmıştır. Bu çerçevede bu ücretin en azından geçimlik ücret seviyesine çıkarılması gerekmektedir.

Yine asgari ücrete ilişkin bir diğer sorun ise asgari ücretin vergilendirilmesi sorunudur. Anayasası'nın Vergi Ödevi başlıklı 73 üncü maddesi ile mükellefin korunması ve ağır vergi yükü altında ezilmemesi için temel prensipler belirlenmiş ve verginin ödeme gücüne göre alınması gerektiğini açıkça vurgulamıştır. Asgari ücret üzerindeki yükler ücretin % 21'ni oluşturmaktadır ve bir taraftan asgari ücretin

değerini azaltırken, diğer taraftan kayıtdışı istihdam gibi bir takım ekonomik sorunlara yol açmaktadır.

Dünyada asgari ücret uygulanan ülkelerde asgari ücretliler birçok mekanizma ile ayrıca korunmaktadırlar. Aile ve çocuk yardımları, işsizlik sigortası, negatif gelir vergisi ve gelir vergisi kredileri bu uygulamaların başında gelmektedir. Türkiye'de ise asgari ücretlilerin korunduğu herhangi bir sistem bulunmamaktadır.

Asgari ücret üzerindeki vergi yükü net geliri azaltmakta ve dolaylı olarak da işverenlerin maliyetlerinin artmasına neden olmaktadır.

Öncelikle çalışanların aileleriyle birlikte geçim şartlarının dikkate alındığı bir sistemin kanunla kurulma gereksinimi bulunmaktadır. 4857 sayılı İş Kanunu'nun 39 uncu maddesi çerçevesinde bir yönetmelikle bir pazarlık usulü şeklinde tanımlanmış olan asgari ücret sistemi yerine bilimsel ölçütlerle belirlenecek ve çalışanların geçim şartlarının dikkate alındığı ayrı bir kanuni düzenleme ihtiyacı bulunmaktadır. Bu düzenleme, hem Anayasamıza hem de imzalanmış olan uluslararası sözleşmelere uygun bir düzenleme olmalıdır.

703 sayılı KHK ile 4857 sayılı Kanun kapsamından çıkarılan Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun oluşumu ve yapısı 1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile Cumhurbaşkanlığı teşkilatı bünyesine alınmış ve Cumhurbaşkanlığı'na bağlanmıştır. Böylece Komisyonun yapısını Cumhurbaşkanı tek başına belirleyebilecek hale getirilmiştir. Anayasanın 104. Maddesine aykırı biçimde yapılan bu düzenleme Kanun teklifi ile kanuni dayanağa kavuşturulmaktadır.

Kanun teklifi ile işçi ve ailesinin asgari geçimini sağlayacak asgari ücretin 1 Ocak 2019 tarihinden geçerli olmak üzere net asgari ücretin aylık 2,200 TL. olması ve bu ücretin TÜİK tarafından hazırlanarak yayımlanacak Ücretliler Geçinme Endeksindeki artış oranları ile milli gelirdeki artış oranları doğrultusunda arttırılması öngörülmüştür.

Yine teklif ile çalışanın insan onuruna yaraşır bir yaşam sürdürebilmesini sağlayacak düzeyde ücret alması ilkesinden hareketle asgari ücret üzerindeki vergi yükünün de kaldırılması amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1 – Asgari Ücret Kanunu’nun amacı, tanımlanmıştır.

Madde 2 – Kanunun kapsamı belirlenmiş ve bu kanun kapsamına bütün ücretli çalışanlar dâhil edilmiştir.

Madde 3 – Kanun metninde geçen kavramların ve kurumların tanımlamaları yapılmıştır.

Madde 4 – Asgari ücretin tanımı yapılmış, işçi ve ailesinin çeşitli zorunlu giderleri tanımlanarak işçiye asgari ücretin altında ödeme yapılamayacağı belirtilerek ücretler için alt sınır yasal olarak tanımlanmıştır. Özellikle uluslararası sözleşmelere uygun olarak yapılan tanımlamada işçinin yanı sıra ailesi de bu tanımlamaya eklenmiştir.

Madde 5 – Maddenin birinci fıkrası ile yeni bir düzenleme yapılarak 2019 yılında ülke genelinde geçerli olacak asgari ücretin miktarı yeniden tanımlanmıştır. Brüt olarak tanımlanan asgari ücretin istisnai düzenlemeleri olarak avukat, mühendis, doktor gibi meslek gruplarına ilişkin özel asgari ücretlerinin miktarının düzenlenmesi ile istisnai olarak sektörel düzeyde teşmil yoluyla çerçeve toplu sözleşmeler yoluyla da asgari ücret saptanması da madde teklifinde düzenlenmiştir.

Madde 6 – Maddede çalışma yaşamında ayrımcılık yapılamayacağına ilişkin ilke çerçevesinde eşitlik kavramı tanımlanarak çalışanlar arasında ayrımcılık yapılmamasına ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Madde 7 – Asgari ücretin belirlenmesi şekilleri ve sektörel olarak kapsamı tanımlanmıştır.

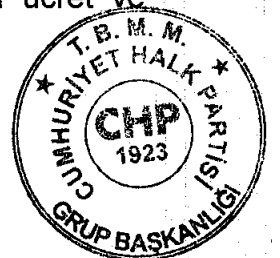
Madde 8 – Kanun teklifi ile asgari ücretin ülke genelinde hangi kıstaslar doğrultusunda ve ne kadar sürede belirleneceği düzenlenerek azami artış süresi olarak **altı aylık** süre getirilmiş ve yeni bir ücret indeksinin oluşturulmasına dair düzenleme yapılmıştır.

Madde 9 – Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nun kuruluşu, asgari ücretin tespit esasları ve usulleri ile toplantı usul ve esasları tanımlanmıştır.

Madde 10 – Asgari Ücret Tespit Komisyonu’na katılacak işçi ve işveren sendikalarını temsil eden üyelerinin nitelikleri düzenlenmiştir.

Madde 11 – Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nun işçi ve işveren sendikalarını temsilen katılan üyelerinin toplantılara katılamamaları halinde yerlerine yedek üyelerin katılmasına dair düzenleme yapılmıştır.

Madde 12 – Asgari Tespit Komisyonu toplantılarına katılan işçi temsilcilerinin toplantıya katılmaları nedeniyle işlerine devam edememelerinden dolayı ücret ve haklarının korunmasına ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Madde 13 – Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun toplantı esasları ve usulüne ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Madde 14 – Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun karar alma usul ve esaslarına ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Madde 15 – Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun kamu kurum ve kuruluşlarından, üniversitelerden ve ilgili uzman kişilerden bilgi alabilmesine ilişkin yetki düzenlemesi yapılmıştır.

Madde 16 – Asgari Ücret Tespit Komisyonu üyelerinin ve bu Komisyonunda görevlendirile kamu görevlilerin toplantılara katılmaları halinde yaptıkları çalışmanın karşılığı olarak kendilerine huzur hakkı ödenmesine ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Madde 17 – Komisyonun çalışmalarını etkin ve verimli bir biçimde sürdürebilmesi için sekretarya hizmetlerine ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Madde 18 – Asgari Ücret Tespit Komisyonu tarafından belirlenen ve ilan edilen asgari ücretin geçerlilik ve yürürlük tarihinin belirlenmesine ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Madde 19 – Asgari ücretin ödenmesinde işverenin sorumlulukları tanımlanmıştır. Ücret ödeme zamanı ile kanuna karşı hile yollarını kapatıcı emredici hüküm getirilerek asgari ücretin altında ücret ödenmeyeceği açık bir biçimde belirtilmiştir. Yine teklif ile işverenlerin çırak, stajyer veya kursiyer gibi adlar altında işçileri asgari ücretten daha düşük bir ücret ile çalıştırmasını önlemeye yönelik koruyucu tedbir getirilmiştir.

Madde 20 – Asgari ücrete ilişkin özel bir kanun düzenlemesi yapıldığından 4857 Sayılı İş Kanunu'nun 39. Maddesinde tanımlanan asgari ücret ödeme yükümlülüğünü yerine getirmeyen işverene uygulanacak idari para cezasına ilişkin kanuni düzenleme yeniden ele alınarak Asgari Ücret Kanunu'na eklenmiş ve yeniden değerlendirilerek günümüz şartlarına uygun hale getirilmiştir.

Madde 21 – Asgari ücret, yıl içerisinde değişmeyen ve işçi ve ailesinin asgari geçimini sağlamaya yönelik bir ücret olarak tanımlandığından dolayı asgari ücretten kesilen gelir vergisinin kaldırılması amaçlanmıştır.

Madde 22 – Asgari ücretten gelir vergisi kesilmeyecek olmasından dolayı ücretlilerin ödeyeceği gelir vergisi dilimlerinin artışlarının bu düzenlemeye uygun hale getirilmesi amaçlanmıştır.

Madde 23 – Yıllık asgari ücret tutarı kadar gelir, gelir vergisinden muaf tutulduğundan 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 32. maddesinde vergi iadesi olarak tanımlanan "asgari geçim indirimi" kaldırılmıştır.

Madde 24 – Asgari ücrete ilişkin özel bir kanun düzenlemesi yapıldığından 4857 Sayılı İş Kanunu'nun 39. maddesinde tanımlanan asgari ücrete ilişkin hüküm yürürlükten kaldırılmıştır. 4857 Sayılı İş Kanunu'nun 102. maddesinde tanımlanan

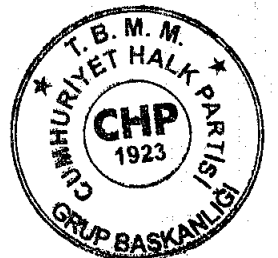

asgari ücrete ilişkin idari para cezası da Bu kanun teklifinin 20. maddesinde tanımlandığından buna ilişkin hüküm yürürlükten kaldırılmıştır. Kanuni düzenleme yapıldığından Asgari Ücret Tespit Komisyonuna ilişkin 1 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 522 maddesinin (f) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 25 – Kanunda hüküm bulunmayan hallerde İş Kanunu hükümlerinin uygulanacağına ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Madde 26 – Yürürlük maddesidir.

Madde 27 – Yürütme maddesidir.

ASGARI ÜCRET KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA VE CUMHURBAŞKANLIĞI KARARNAMELERİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

Madde 1 – Bu Kanunun amacı asgari ücretin tespitine, uygulanmasına ve Asgari Ücret Tespit Komisyonunun kuruluş, görev, yetki ve sorumluluğuna ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

Madde 2 – Bu Kanun hükümleri, iş sözleşmesi ile çalışan ve 22/5/2003 tarih ve 4857 sayılı İş Kanununun kapsamında olan veya olmayan her türlü işçinin çalıştığı bütün işkollarını kapsar.

Tanımlar

Madde 3 – Bu Kanunda geçen;

- a) Bakanlık: Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığını,
 - b) Bakan: Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanını,
 - c) Komisyon: Asgari Ücret Tespit Komisyonunu,
 - d) Asgari ücret: Bu Kanunun 4 üncü maddesinde tanımlanan ücreti,
 - e) İşkolu: 18/10/2012 tarihli ve 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanununun 4 üncü maddesinde belirtilen işkollarını,
 - f) Üye: Asgari Ücret Tespit Komisyonunda görevlendirilen veya seçilen temsilcileri,
 - g) Raportör: Bakanlık tarafından beş kişiyi geçmemek üzere Çalışma Genel Müdürlüğü bünyesinden görevlendirilen personeli,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

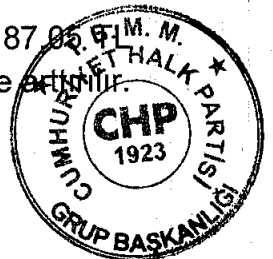
Asgari Ücretin Tanımı ve Belirlenmesine İlişkin Usul ve Esaslar

Tanımı

Madde 4 – Asgari ücret, işçilere normal bir çalışma günü karşılığı ödenen ve işçinin ve ailesinin gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve kültür gibi zorunlu ihtiyaçlarını günün fiyatları üzerinden asgari düzeyde karşılamaya yetecek ücreti ifade eder.

Asgari ücretin tutarı

Madde 5 – Günlük brüt asgari ücret 1 Ocak 2019 tarihinden itibaren 87,92 TL olarak uygulanır. Bu ücret bu Kanunda belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde belirlenir.

Bazı profesyonel meslek grupları için asgari ücret, odaları veya kamu kurum ve kuruluşları tarafından birinci fıkraya göre belirlenen asgari ücretten az olmamak üzere, ilgili mevzuat çerçevesinde ayrıca belirlenebilir.

6356 Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanununun 33. Maddesinde belirtilen çerçeve toplu iş sözleşmeleriyle, birinci fıkraya göre belirlenen asgari ücretten az olmamak üzere, sektörel düzeyde asgari ücret belirlenebilir.

Asgari ücrette eşitlik ilkesi

Madde 6 — Asgari ücretin belirlenmesinde dil, ırk, renk, cinsiyet, engellilik, siyasal düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ile benzeri sebeplere dayalı herhangi bir ayırım yapılamaz.

Asgari ücretin belirlenmesi

Madde 7 — Asgari ücret, Asgari Ücret Tespit Komisyonu tarafından ülke genelinde ve bütün işkollarını kapsayacak şekilde belirlenir. Ücretin, bir günlük olarak belirlenmesi esastır. Aylık, haftalık, saat başına, parça başına veya yapılan iş tutarına göre ücret ödenen durumlarda gerekli ayarlamalar buna göre yapılır.

Asgari ücretin belirlenmesindeki esaslar

Madde 8 — Asgari ücret en geç altı ayda bir belirlenir.

Türkiye İstatistik Kurumu tarafından işçinin ve ailesinin gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve kültür gibi zorunlu ihtiyaçlarını günün fiyatları üzerinden asgari düzeyde karşılamaya yetecek geçim ücreti ve bu ücretteki aylık değişimleri gösteren bir "Ücretliler Geçim Endeksi" hazırlanır. Bu endeksin hazırlanmasına ve yayınlanmasına ilişkin usul ve esaslar komisyonda temsil edilen işçi ve işveren örgütleri ile Bakanlığın görüşü alınarak Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından çıkartılacak bir yönetmelikle belirlenir.

Komisyon, asgari ücretin belirlenmesinde; ücretliler geçim endeksindeki artış oranlarını ve geçim şartlarını dikkate almak zorundadır.

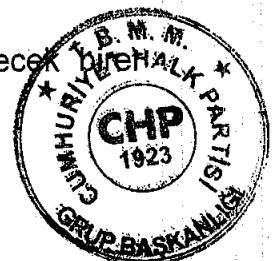
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Asgari Ücret Tespit Komisyonunun Kuruluşu

Komisyonun kuruluşu

Madde 9 — Komisyon; Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanının veya görevlendireceği bir temsilcinin başkanlığında;

- a) Bakanlık Çalışma Genel Müdürü veya yardımcısından,
- b) Türkiye İstatistik Kurumu Ekonomik İstatistikler Dairesi Başkanı veya yardımcısından,
- c) Hazine ve Maliye Bakanlığını temsilen yetkili bir görevliden,
- ç) Sanayi ve Teknoloji Bakanlığını temsilen yetkili bir görevliden,
- d) En çok üyeye sahip üç işçi konfederasyonu tarafından seçilecek bir temsilciden,

- e) Bünyesinde en çok işvereni bulunduran işveren kuruluşunun değişik işkolları için seçeceği üç temsilciden,
f) Yükseköğretim Kurulu tarafından farklı üniversitelerden görevlendirilecek üç öğretim üyesinden,
oluşur.

İşçi ve işveren temsilcilerinde aranan nitelikler

Madde 10 — Komisyona seçilecek işçi ve işveren temsilcilerinin:

- a) Asgari ilköğretim mezunu olması,
b) 21 yaşını doldurmuş bulunması,
c) Yüz kızartıcı bir suçtan dolayı hüküm giymemiş olması
gerekir.

İşçi ve işveren temsilcilerinin yedekleri

Madde 11 — İşçi ve işveren kuruluşlarının seçecekleri temsilci için birer yedek temsilci seçilir. Asıl temsilcilerin toplantıya katılması esastır. Ancak asıl temsilcilerin görevlerini yapmalarına geçici veya sürekli bir engelin ortaya çıkması halinde, komisyona yedekleri katılır.

İşçi temsilcilerinin güvencesi

Madde 12 — Komisyonun işçi temsilcisi üyelerinden işçi olanların, komisyondaki görevleri süresince, iş sözleşmesinden ve toplu iş sözleşmesinden doğan hakları devam eder.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Asgari Ücret Tespit Komisyonunun Toplantı ve Karar Alma Esasları

Komisyonun toplantı esasları

Madde 13 — Komisyon, Bakanlığın çağrısı üzerine toplanır ve Bakanlıkça hazırlanan gündeme göre çalışır.

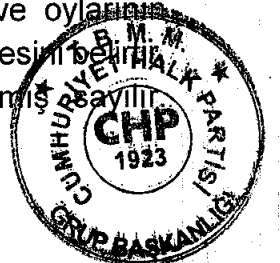
Komisyon, her yıl Aralık ayının ilk haftasında toplanır.

Türkiye İstatistik Kurumu temsilcisi tarafından komisyona ücretliler geçim endeksindeki önceki bir yıllık dönemde gerçekleşen değişim oranı ve en son aya ilişkin asgari geçim ücreti miktarı sunulur.

Komisyon, Türkiye İstatistik Kurumu tarafından belirlenen asgari geçim ücretini esas alarak önceki yılda gerçekleşen Gayrisafi Yurtiçi Hasıladaki büyüme hızını da dikkate alarak bir sonraki aydan itibaren uygulanacak asgari ücreti belirler. Belirlenen asgari ücret asgari geçim ücretinden az olamaz.

Komisyonun karar alma esasları

Madde 14 — Komisyon, en az on üyenin katılımı ile toplanır ve oyların çoğunluğu ile karar verir. Karara katılmayan üye, isterse katılmama gerekçesini belirtir. Oyların eşitliği halinde, Başkanın bulunduğu taraf çoğunluğu sağlar.

Komisyondun her toplantıda aldığı kararlar karar defterine yazılır ve başkan ve üyelerce imzalanır.

Komisyondun görev, yetki ve sorumluluğu

Madde 15 — Komisyon, asgari ücretin belirlenmesinde konuyla ilgili bütün kamu kurum ve kuruluşları ve üniversiteler ile işbirliği yapabilir, işçi ve işveren kuruluşlarının bu konudaki görüş ve önerilerini alabilir. Ayrıca Komisyon, gerektiğinde uzman kişilerin bilgisine başvurabilir.

Huzur hakkı

Madde 16 — Her toplantı günü için komisyon başkan ve üyelerine 1000, raportörlere ise 800 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucunda bulunan miktarda huzur hakkı ödenir. Ancak, her asgari ücret tespitinde on toplantı gününden fazla huzur hakkı ödenmez.

Sekretarya ve raportörlük hizmetleri

Madde 17 — Komisyonun sekretarya ve raportörlük hizmetleri Bakanlık tarafından yerine getirilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Asgari Ücretin Yürürlüğü, İşverenin Sorumluluğu,

Asgari ücretin yürürlüğü

Madde 18 Komisyon tarafından belirlenen asgari ücret Bakanlık tarafından Resmi Gazete'de yayımlanır ve yayımlandığı tarihi izleyen ayın ilk gününden itibaren yürürlüğe girer.

İşverenin sorumluluğu

Madde 19 — İşçilere günlük normal çalışması karşılığında belirlenmiş asgari ücretin altında ücret ödenemez. İş sözleşmelerine ve toplu iş sözleşmelerine bunun aksine hükümler konulamaz.

İşverenler, 3308 Sayılı Mesleki Eğitim Kanunu haricinde her ne ad adı altında olursa olsun, kursiyer, çırak veya stajyer adı altında çalıştırılan işçilere de asgari ücret ödemekle yükümlüdürler.

İşverenler tarafından, işçilere sağlanan sosyal yardımlar sebebiyle asgari ücretten herhangi bir indirim yapılamaz.

ALTINCI BÖLÜM

İdari Ceza Hükümleri

Asgari ücret ödeme ile ilgili hükümlere aykırılık

Madde 20 – Bu Kanunun beşinci maddesinde belirtilen asgari ücreti, işçiye ödemeyen veya noksan ödeyen işveren, işveren vekili ve üçüncü kişiye bu durumda olan her işçi ve her ay için 4857 sayılı İş Kanununda belirtilen usul ve esaslarla beşyüz Türk Lirası idari para cezası verilir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Asgari Ücretin Vergilendirmesine İlişkin Hükümler

Madde 21 - 31/12/1960 tarih ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 103 – Gelir vergisine tabi gelirler;
20.000 TL'ye kadar % 15 (ücret gelirlerinde 26.638 TL'ye kadar %0)
45.000 TL'nin 20.000 TL'si için 3.000 TL, fazlası % 20 (ücret gelirlerinde 53.275 TL'nin 26.638 TL için 0 TL, fazlası %15)
105.000 TL'nin 45.000 TL'si için 8.000 TL, fazlası % 27 (ücret gelirlerinde 79.914 TL'nin 53.275 TL'si için 3.995,70 TL, fazlası %20)
105.000 TL'den fazlasının 105.000 TL'si için 24.200 TL fazlası % 35 (ücret gelirlerinde 79.914 TL'den fazlasının 79.914 TL'si için 9.323,50 TL, fazlası %25)
oranında vergilendirilir.”

Madde 22 - 193 sayılı Kanununun mükerrer 123 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanunun 103 üncü maddesinde yer alan vergi tarifesinin gelir dilim tutarları hakkında, bu maddenin (2) numaralı fıkrası uygulanır. Ancak ücret gelirlerine ilişkin vergi tarifesinin birinci dilimi olarak ilgili yıl için belirlenen brüt asgari ücretin gelir vergisi matrahı esas alınır ve diğer dilimler ise bu tutar birer kat artırılarak uygulanır.”

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Yürürlükten Kaldırılan ve Değiştirilen Hükümler

Madde 23 – 193 sayılı Kanunun 32 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 24 – 4857 sayılı Kanununun 39 uncu maddesi yürürlükten kaldırılmış, 4857 sayılı Kanunun 102 nci maddesinin birinci fıkrasındaki “39 uncu maddesinde belirtilen komisyonun belirlediği asgari ücreti işçiye ödemeyen veya noksan ödeyen”

ibaresi madde metninden çıkarılmıştır. 1 Sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi'nin 522 maddesinin (f) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Son Hükümler

Madde 25 — Bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde 4857 sayılı İş Kanununun ilgili hükümleri uygulanır.

Yürürlük

Madde 26 — Bu kanun 1/1/2019 tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 27 — Bu kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

